

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2006 m. liepos 13 d.*

Byloje T-413/03

Shandong Reipu Biochemicals Co. Ltd, įsteigta Shandong (Kinija), atstovaujama
advokatų O. Prost, V. Avgoustidi ir E. Berthelot,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą M. Bishop, padedamo advokato
G. Berrisch,

atsakovę,

palaikomą

Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos T. Scharf ir K. Talabér-Ricz,

* Proceso kalba: anglų.

ir

Degussa Knottingley Ltd, įsteigtos Londone (Jungtinė Karalystė), atstovaujamos advokato F. Renard,

įstojusių į bylą šalių,

dėl prašymo panaikinti 2003 m. rugsėjo 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1656/2003, nustatantį besąlygišką antidempingo muitą ir besąlygiško laikino maito rinkimą parakrezolio, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 234, p. 1),

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjos E. Martins Ribeiro ir K. Jürimäe, posėdžio sekretorė K. Andová, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2006 m. vasario 9 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Teisinis pagrindas

- 1 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1) 1 straipsnio 2 dalyje, su pakeitimais, padarytais 2000 m. spalio 9 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2238/2000 (OL L 257, p. 2, toliau – bazinis reglamentas), nurodyta:

„Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.“

- 2 Bazinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis nurodo:

„Jeigu įprastomis prekybos sąlygomis panašus produktas neparduodamas arba parduodamas nepakankamais kiekiais <...> panašaus produkto normalioji vertė nustatoma pagal jo gamybos sąnaudas produkto kilmės šalyje, pridėjus pagrįstas produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną <...>“

- 3 Bazinio reglamento 2 straipsnio 5 dalis išdėstyta taip:

„Sąnaudos paprastai skaičiuojamos remiantis tiriamosios šalies tvarkomais įrašais, jeigu tokie įrašai atitinka bendrai priimtus apskaitos principus tiriamoje valstybėje, su sąlyga, kad tie įrašai atspindi pagrįstas aptariamų produktų gamybos ir pardavimų sąnaudas.

Į pateiktus įrodymus dėl tinkamo sąnaudų paskirstymo atsižvelgiama, jeigu matyti, kad taip paskirstytos lėšos buvo panaudotos. Nesant tinkamesnio metodo, pirmenybė teikiama sąnaudų pasiskirstymui pagal produktų apyvartą <...>“

- 4 Bazinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punktas numato:

„Atliekant su importu iš <...> Kinijos Liaudies Respublikos <...> susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė bus apskaičiuojama pagal straipsnio 1–6 dalis, jei <...> įrodoma, kad minėtam gamintojui ar gamintojams dėl panašaus svarstomo gaminio gamybos ar pardavimo taikomos rinkos ekonomikos sąlygos <...>“

Faktinės ginčo aplinkybės

- 5 Ieškovė – Kinijos bendrovė, gaminanti ir eksportuojanti parakrezolį.

- 6 Parakrezolis – tai toksinis organinis cheminis produktas, egzistuojantis skirtingų grynumo laipsnių, kurių visi turi tas pačias bazines fizines ir chemines savybes bei skirti tam pačiam naudojimui. Jis naudojamas pramonėje kaip tarpinis produktas gaminant kitas prekes. Jį gaminant iš įvairių cheminių produktų, atsižvelgiant į tai, koks panaudotas gamybos būdas, pagaminamas vienas arba keli šalutiniai produktai. Tarp šių šalutinių produktų yra natrio sulfitas ir senolio darinys, kurie patys naudojami pramonėje.

- 7 2002 m. gegužės 13 d. bendrovei *Degussa Knottingley Ltd* (toliau – DKL), kuri yra vienintelė parakrezolio gamintoja Bendrijoje, pateikus skundą Komisija, remdamasi bazinio reglamento 5 straipsniu, pradėjo antidempingo procedūrą dėl iš Kinijos Liaudies Respublikos kilusio parakrezolio importo.

- 8 Pranešimas apie šios procedūros inicijavimą buvo paskelbtas 2002 m. birželio 27 d. *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje* (OL C 153, p. 7, toliau – pranešimas apie procedūros inicijavimą).

- 9 2002 m. liepos 12 d. faksu ieškovė prisistatė Komisijai, tam, kad taikant bazinio reglamento 17 straipsnį, būtų įtraukta į gamintojų, kurie gali būti atrinkti, atranką.

- 10 2002 m. liepos 16 d. faksu nurodžiusi, kad ieškovė turi visą Bendrijos gamintojams ir eksportuotojams skirtą klausimyną dėl dempingo (toliau – klausimynas dėl dempingo), Komisija pažymėjo, jog šis tinkamai užpildytas klausimynas turi būti jai pateiktas 2002 m. rugpjūčio 26 dieną.

- 11 2002 m. liepos 24 d. faksu Komisija pranešė ieškovei, kad 2002 m. rugpjūčio 26 d. jai turi būti pateikti tiksliai klausimyno dėl dempingo A (Bendroji informacija), B (Atitinkamas produktas), C (Einamoji statistika), D (Atitinkamos prekės pardavimai eksportui į Bendriją) skyriai ir atitinkamos G (Koregavimai – Teisingas palyginimas) ir H (Kompiuteriu apdoroti duomenys) skyrių dalys (Pardavimai eksportui). Komisija pridūrė, kad jei atlikus tyrimą, ieškovės prašymu, būtų nuspręsta ją laikyti rinkos sąlygomis veikiančia bendrove, pastaroji turėtų per jai tuomet nustatytą terminą taip pat užpildyti minėto klausimyno E ir F skyrius ir atitinkamas G bei H skyrių dalis (Pardavimai vidaus rinkoje).

- 12 2002 m. rugpjūčio 26 d. laišku ieškovė pateikė Komisijai savo atsakymą į klausimyno dėl dempingo A–D skyrių klausimus. Ji nurodė, kad dėl vasaros atostogų ji negalėjo surinkti visos su minėto klausimyno G skyriumi susijusios informacijos ir pridūrė, jog ji pasistengs ją pateikti Komisijai kuo greičiau.

- 13 2002 m. rugsėjo 30 d. laišku Komisija pranešė ieškovei, kad nuspręsta ją laikyti rinkos sąlygomis veikiančia bendrove. Komisija nurodė, jog gavo ieškovės atsakymus į klausimyno dėl dempingo A–D skyrių klausimus ir paprašė ieškovės iki 2002 m. lapkričio 8 d. jai perduoti savo atsakymus į minėto klausimyno E–H skyrių klausimus. Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad griežtai laikytis terminų reikia ne tik perduodant atsakymus į klausimyną dėl dempingo, bet ir visus kitus prašymus bei informaciją, kurią ieškovė nori jai perduoti. Ji pranešė ieškovei, kad pastarosios atsakymas į klausimyną bus svarbiausias pagrindas, kuriuo Komisija remsis siekdama įrodyti, kad galimai egzistuoja dempingas, ir nurodė, jog Komisijos pareigūnai atliks pateiktos informacijos patikrinimą vietoje.

- 14 2002 m. spalio 1 d. laišku ieškovė pranešė Komisijai, kad ji turi šiek tiek pataisyti 2002 m. rugpjūčio 26 d. savo atsakyme į klausimyną dėl dempingo pateiktą informaciją ir prie savo laiško pridėjo įvairius dokumentus su šiais pataisymais.
- 15 2002 m. spalio 2 d. faksu Komisija pranešė ieškovei, kad tam tikrose klausimyno dėl dempingo A, C ir D skyrių dalyse pateikti atsakymai yra neišsamūs ir paprašė ieškovės iki 2002 m. spalio 16 d. jai perduoti trūkstamą informaciją.
- 16 2002 m. spalio 16 d. faksu ieškovė šį prašymą patenkino.
- 17 2002 m. lapkričio 8 d. ieškovė pateikė Komisijai savo atsakymus į klausimyno dėl dempingo E, F, G ir H skyrių klausimus.
- 18 2002 m. lapkričio 15 d. faksu Komisija patvirtino, kad atliks patikrinimą vietoje ir paprašė ieškovės, kad per šį patikrinimą būtų galima susipažinti su visa rengiant atsakymą į klausimyną dėl dempingo naudota informacija bei visais šiame rengime dalyvavusiais arba žinojusiais apie atitinkamo produkto gamybą, jo pardavimus arba apskaitą ieškovės darbuotojais. Komisija pridūrė, kad jeigu rengiant šį vizitą ieškovė savo atsakymuose į klausimyną dėl dempingo rastų klaidų, ji turi pateikti Komisijai teisingą informaciją, aiškiai nurodydama klaidą ir jos priežastį.
- 19 2002 m. lapkričio 18 d. faksu ieškovė pranešė Komisijai, kad tam tikrose klausimyno dėl dempingo E, F ir G skyrių dalyse pateikti tam tikri atsakymai, kurie jai buvo

perduoti 2002 m. lapkričio 8 d., yra klaidingi arba neišsamūs ir pateikė koreguojančią informaciją. Visų pirma ji nurodė visų parakrezolio pagaminimo sąnaudų (*total manufacturing costs*) ir visų gamybos sąnaudų (*total costs of production*) sumas, o tai yra informacija, kuriai skirti atitinkami klausimyno dėl dempingo langeliai 2002 m. lapkričio 8 d. perduotuose atsakymuose nebuvo užpildyti. Ieškovei nurodė, kad iš šios sumos išskaitytos šalutinių produktų pagaminimo ir gamybos sąnaudos ir pateikė šių sąnaudų sumas.

- 20 2002 m. lapkričio 25 ir 26 d. Komisijos pareigūnai atliko patikrinimą vietoje.
- 21 2003 m. kovo 20 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 510/2003, nustatantį laikiną antidempingo muitą parakrezolio, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 75, p. 12, toliau – laikinasis reglamentas). Šio reglamento dvidešimt penkta konstatuojamoji dalis, susijusi su normaliosios vertės, taikomos bendradarbiavusiems gamintojams – eksportuotojams, kuriems suteiktas rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas, nustatymu, nurodo, kad ši „<...> normalioji vertė turėjo būti sudaryta remiantis bazinio reglamento 2 straipsnio 3 dalimi“.
- 22 2003 m. kovo 21 d. laišku pagal bazinio reglamento 14 straipsnio 2 dalį Komisija perdavė ieškovei laikinojo reglamento nuorašą ir pagal bazinio reglamento 20 straipsnio 1 dalį – dokumentą „II dalis – Dempingo paaiškinimas“ (*Part II – Explanation of dumping*), apimančią informaciją, pagrindžiančią pagrindines faktines aplinkybes ir argumentus, kuriais remiantis buvo nustatyti laikinieji antidempingo muitai (toliau – tarpinis informacinis dokumentas). Komisija nurodė ieškovei iki 2003 m. balandžio 22 d. jai perduoti savo galimus paaiškinimus dėl šių dokumentų.

- 23 Tarpinio informacinio dokumento paskutinės pastraipos 1.1.1 punkte teikiama nuoroda į I priedą, kuriame yra ištaisyta visų parakrezolio pagaminimo sąnaudų (*total manufacturing costs*) sumų lentelė. Išskyrus pakeitimus, padarytus skirtingai paskirsčius energijos sąnaudas ir įskaičius nuomos sąnaudas, nurodytos sumos buvo tos, kurias ieškovė pateikė 2002 m. lapkričio 8 dieną.
- 24 2003 m. balandžio 22 d. faksu ieškovė perdavė Komisijai savo paaiškinimus dėl laikinojo reglamento ir tarpinio informacinio dokumento. Pirmoje šių paaiškinimų dalyje ieškovė rėmėsi šalutiniais parakrezolio gamybos produktais, faktų, kad Komisija neišskaitė jų gamybos sąnaudų iš visų parakrezolio gamybos sąnaudų ir būtinybe, ieškovės nuomone, atlikti tokį išskaitymą. Ieškovė paprašė Komisijos atsižvelgti į šiuos paaiškinimus ir atskirti šalutinių produktų ir parakrezolio gamybos sąnaudas.
- 25 2003 m. gegužės 19 d. Komisijos būstinėje įvyko ieškovės ir Komisijos susitikimas.
- 26 2003 m. gegužės 26 d. faksu ieškovė po šio susitikimo perdavė Komisijai papildomą informaciją dėl šalutinių produktų sąnaudų išskaitymo.
- 27 2003 m. liepos 11 d. laišku pagal bazinio reglamento 20 straipsnio 2–4 dalis ieškovė perdavė Komisijai galutinį informacinį dokumentą (*general disclosure document*) dėl esminių faktinių aplinkybių ir argumentų, grindžiančių pasiūlymą nustatyti besąlygiškus antidempingo muitus (toliau – galutinis informacinis dokumentas), kurio viena dalis „II dalis – Dempingo paaiškinimas“ (*Part II – Explanation of dumping*) susijusi su priėmus laikinąjį reglamentą šalių gautais paaiškinimais. Komisija nurodė ieškovei iki 2003 m. liepos 23 d. jai perduoti savo paaiškinimus dėl galutinio informacinio dokumento.

- 28 Galutinio informacinio dokumento penktos pastraipos 3.1 punkte ir to paties dokumento dalies, susijusios su šalių gautais paaiškinimais, 1.1 punkte Komisija nurodė ieškovės prašymą išskaityti šalutinių produktų gamybos sąnaudas. Komisija nurodė, kad šį prašymą atmetė, motyvuodama tuo, kad jis nebuvo pagrįstas dokumentiniais įrodymais ir kad per patikrinimą vietoje gauti dokumentai nurodo, jog tiesioginės sąnaudos jau buvo paskirtos skirtingiems produktams, o tai atitinka pirminį atsakymą į klausimą dėl dempingo.
- 29 Galutinio informacinio dokumento dalies susijusios su šalių gautais paaiškinimais I priede esanti visų parakrezolio pagaminimo sąnaudų (*total manufacturing costs*) lentelės stulpelyje „TOTAL PC“ pakartoti tie patys skaičiai, kuriuos Komisija jau buvo nurodžiusi 23 punkte minėtoje tarpinio informacinio dokumento priede esančioje lentelėje.
- 30 2003 m. liepos 22 d. Komisijos būstinėje įvyko ieškovės ir Komisijos susitikimas.
- 31 Liepos 23 d. faksu, kuris buvo papildytas 2003 m. liepos 25 d. faksu, ieškovė perdavė Komisijai savo paaiškinimus dėl galutinio informacinio dokumento ir tam tikrus dokumentus.
- 32 2003 m. liepos 23 d. fakse suformuluotų paaiškinimų pirmoje dalyje ieškovė vėl nurodė, kad galutiniame informaciniame dokumente Komisija neišskaitė šalutinių produktų sąnaudų ir kad yra būtinybė tokių išskaitymą atlikti.

- 33 2003 m. rugpjūčio 18 d. Komisija priėmė ir viešai paskelbė savo pasiūlymą dėl Tarybos reglamento, nustatančio besąlygišką antidempingo muitą ir besąlygiško laikino muto rinkimą parakrezolio, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importo (KOM(2003) 505 (galutinis), toliau – galutinio reglamento pasiūlymas).
- 34 2003 m. rugpjūčio 25 d. faksu Komisija atsakė į 2003 m. liepos 23 ir 25 d. ieškovės paaiškinimus dėl galutinio informacinio dokumento. Kalbant apie šalutinių produktų sąnaudų išskaitymą Komisija atsakė, kad 2002 m. lapkričio 18 d. ieškovės informacija buvo pateikta praėjus Komisijos nustatytai datai atsakymams į klausimyną dėl dempingo perduoti ir likus tik vienai dienai iki Komisijos grupės išvykimo patikrinimo vizitui, kad ši informacija nebuvo pakankamai pagrįsta ir, be to, paneigta atliekant patikrinimą vietoje ieškovės perduota informacija. Galiausiai Komisija nurodė, jog prašymas išskaityti šalutinių produktų gamybos sąnaudas buvo pateiktas 2003 m. kovo 21 d. pateikus tarpinę informaciją, taigi po patikrinimo vizito ir todėl 2003 m. liepos 25 d. ieškovės pateiktame II priede esanti informacija nebegalėjo būti patikrinta ir pajamos iš šalutinių produktų pardavimų negalėjo būti išskaitomos iš atitinkamo produkto gamybos sąnaudų.
- 35 2003 m. rugpjūčio 29 d. faksu ieškovė atsakė į 2003 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos faksą.
- 36 2003 m. rugsėjo 11 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1656/2003, nustatantį besąlygišką antidempingo muitą ir besąlygiško laikino muto rinkimą parakrezolio, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 234, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamo reglamento dvylikta konstatuojamoji dalis,

identiška galutinio reglamento pasiūlymo dvyliktai konstatuojamajai daliai, išdėstyta taip:

„(Ieškovė) pareiškė, kad reikia išskaityti kitų dviejų gaminių gamybos savikainą iš bendros gamybos savikainos, kadangi jie yra to paties gamybos proceso produktai, tačiau parduodam atskirai. (Ieškovė) negalėjo pagrįsti savo pretenzijos dokumentais. Iš tiesų, vietoje paimti dokumentai rodė, kad tiesioginės išlaidos jau buvo paskirtos skirtingiems gaminiams, kurie atitiko pradinio klausimyno atsakymus. Dėl šios priežasties šią pretenziją teko atmesti.“

Procesas ir šalių reikalavimai

37 Ši byla buvo pradėta ieškovės ieškiniu, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2003 m. gruodžio 15 dieną.

38 Komisija pateikė prašymą leisti įstoti į bylą Tarybos reikalavimams palaikyti, kurią Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. balandžio 2 dieną. 2004 m. birželio 16 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo ketvirtosios kolegijos pirmininkas leido įstoti į bylą. 2004 m. rugpjūčio 24 d. laišku Komisija pranešė Pirmosios instancijos teismui, kad atsisako pateikti įstojimo į bylą paaškinimą, bet kad ji posėdyje dalyvaus.

39 DKL pateikė prašymą leisti įstoti į bylą Tarybos reikalavimams palaikyti, kurią Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. gegužės 7 dieną.

- 40 Atskirais dokumentais, pateiktais Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 2004 m. liepos 8 d., ieškovė prieštaravo dėl DKL prašymo leisti įstoti į bylą ir subsidiariai paprašė tam tikras ieškinio, atsiliepimo į ieškinį ir dubliko dalis nagrinėti konfidencialiai DKL atžvilgiu. Tos pačios dienos dokumentu Taryba paprašė tam tikras bylos medžiagos dalis nagrinėti konfidencialiai DKL atžvilgiu, nurodžiusi, kad šis prašymas pateikiamas susitarus su ieškove ir iš esmės atitinka pastarosios pateiktą prašymą nagrinėti konfidencialiai.
- 41 Kadangi nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis buvo pakeista, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas penktosios kolegijos pirmininku, kuriai dėl šios priežasties buvo priskirta ši byla.
- 42 2004 m. lapkričio 11 d. Nutartimi Pirmosios instancijos teismo penktosios kolegijos pirmininkas leido DKL įstoti į bylą. Kadangi šis leidimas įstoti į bylą buvo suteiktas taikant Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalį, susijusią su vėlai pateiktais prašymais leisti įstoti į bylą, penktosios kolegijos pirmininkas nepriėmė sprendimo dėl prašymų nagrinėti konfidencialiai, bet nurodė, jog prireikus į šiuos prašymus bus atsižvelgta, rengiant pranešimą apie bylą ir sprendimą, kuris bus priimtas.
- 43 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo paprašė kaip procedūros organizavimo priemonę nurodyti Komisijai pateikti apskaičiavimus, grindžiančius jos žalos, kurią patyrė Bendrijos pramonė, vertinimus.
- 44 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą reglamentą,

— priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

45 Taryba, palaikoma Komisijos ir DKL, Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

46 Grįsdama savo ieškinį dėl panaikinimo ieškovė nurodo tris pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su pareigos tinkamai ir pagrįstai apskaičiuoti normaliąją vertę ir rūpestingumo pareigos pažeidimais. Antrasis pagrindas susijęs su gero administravimo principo ir teisės į gynybą pažeidimais. Trečiasis pagrindas – su tuo, kad pažeidžiant bazinio reglamento 2 straipsnio 3 dalį apskaičiuota normalioji vertė nėra tikrai panašaus produkto vertė.

47 Pirmiausia reikia išnagrinėti pirmąjį pagrindą.

Šalių argumentai

- 48 Ieškovė tvirtina, jog visą reikalaujamą informaciją pateikė laiku ir ginčija, kad su šalutinių produktų gamybos sąnaudų išskaičiavimu susijusi informacija buvo pateikta po patikrinimų vietoje. Subsidiariai ji teigia, jog pagal Bendrijos teismų ir Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) institucijų praktiką Komisija gali atsižvelgti į vėlai pateiktus atsakymus su sąlyga, kad nebus pažeistos kitų šalių procedūrinės teisės ir nebus nepagrįstai prailginta procedūra.
- 49 Be to, Taryba neįvykdė savo kruopštumo arba rūpestingumo pareigos. Iš Bendrijos teismų praktikos matyti, kad pirma, kai valdžios institucijoms atliekant tyrimą pranešama apie faktą, susijusį su normaliosios vertės apskaičiavimu, ir jo pakanka abejonėms dėl valdžios institucijos naudojamo metodo tinkamumo sukelti, pastaroji privalo išsamiai išnagrinėti suinteresuotosios šalies padarytą pastabą, ir antra, jei siekdama atsakyti į klausimus šalis privalo tai atlikti Komisijos nurodyta forma, o priešingu atveju pateikti būtinus paaiškinimus, Komisija, teisingai aiškindama šios šalies pateiktus duomenis, turi vykdyti savo rūpestingumo arba kruopštumo pareigą. Ieškovė remiasi būtent 1995 m. rugsėjo 18 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją* (T-167/94, Rink. p. II-2589), 2000 m. spalio 24 d. Sprendimu *Fresh Marine prieš Komisiją* (T-178/98, Rink. p. II-3331) ir 2003 m. liepos 8 d. Sprendimu *Euroalliages ir kt. prieš Komisiją* (T-132/01, Rink. p. II-2359).
- 50 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad Komisija turėjo paisyti antidempingo taisyklės, pagal kurią neturi būti atsižvelgiama į šalutinių produktų sąnaudas, bet priešingai, jos turi būti išskaitomos. Tačiau Komisijos ir toliau visiškai nepaveikė dauguma ieškovės pastangų ištaisyti šiuo klausimu šios institucijos padarytą klaidą.

- 51 Ieškovė dublike nurodo bazinio reglamento 6 straipsnio 8 dalį. Ši nuostata nustato Komisijai didelio atsargumo pareigą, išplaukiančią iš Teisingumo Teismo praktikos teisės į gynybą srityje. Kadangi, ieškovės manymu, Komisija nesusidūrė su atsisakančiu bendradarbiauti eksportuotoju, ji neturi taikyti turimų duomenų taisyklės (numatytos bazinio reglamento 18 straipsnio 1 dalyje), bet per visą tyrimą ji turi imtis būtinų priemonių, kad kuo geriau išnagrinėtų visus pateiktus įrodymus ir turi pakeisti klausimyno formą bei jo reikalaujamą patikrinimą siekiant jį pritaikyti prie tiriamojo specifinio produkto. Ieškovė taip pat remiasi bazinio reglamento 18 straipsnio 3 dalimi teigdama, jog bet kuriuo atveju Komisijai šioje byloje pateikta informacija neturi trūkumų.
- 52 Ieškovė išsamiai išdėsto šią informaciją, neigia, kad ji buvo klaidinga arba nepakankama ir teigia, kad Komisija nesugebėjo jos teisingai įvertinti. Ji tvirtina būtent, kad jos 2002 m. lapkričio 8 d. prašymas, su 2002 m. lapkričio 18 d. pataisymais, aiškiai nurodo šalutinių produktų sąnaudų išskaitymą. Ji tvirtina, kad per pirmą patikrinimo vizitą ji šį klausimą iškėlė ir pateikė Komisijai įvairius įrodančiuosius dokumentus, konkrečiai kalbant, šalutinių produktų pardavimo sąskaitas faktūras. Priėmus laikinąjį reglamentą ji veltui pabandė iš naujo paaiškinti Komisijai šalutinių produktų klausimą ir jai pateikė papildomus dokumentus.
- 53 Komisijos ir DKL palaikoma Taryba neigia, jog ieškovė laiku pateikė visą informaciją dėl dviejų parakrezolio pagaminimo šalutinių produktų. Ieškovės nurodytoje Bendrijos teismų praktikoje šiuo atžvilgiu tik svarstomas klausimas, ar Komisija gali priimti pasibaigus terminui pateiktą informaciją. Dėl nuorodų į tam tikrus PPO sprendimus ieškovė nepaaiškino nei kokias reikia iš jų daryti išvadas, nei jų tinkamumo. Bet kuriuo atveju tokie sprendimai, kurie Bendrijos teismams nėra privalomi, patvirtina Tarybos poziciją.

- 54 Dėl tariamo kruopštumo pareigos pažeidimo sprendimai, kuriais remiasi ieškovė, nepagrindžia jos teiginio, nes Komisija ir Taryba vykdė visus iš šių sprendimų išplaukiančius procedūrinius įsipareigojimus.
- 55 Pirmiausia šioje byloje nenagrinėjamas klausimas, ar institucijos nepaisė anti-dempingo taisyklės, pagal kurią neturi būti atsižvelgiama į šalutinių produktų sąnaudas, bet klausimas, ar ieškovė tinkamai išaiškino, kad 2002 m. lapkričio 8 d. atsakyme nurodytos parakrezolio gamybos sąnaudos apima šalutinių produktų sąnaudas.
- 56 Antra, Komisija atsižvelgė į 2002 m. lapkričio 8 ir 18 d. laiškuose ir per patikrinimą ieškovės pateiktą informaciją dėl šalutinių produktų. Tarybos nuomone, kadangi ieškovė per šį patikrinimo vizitą patvirtino, kad šalutinių produktų sąnaudos paskirtos atskirai ir tai matyti iš vietoje gautų dokumentų, Komisija nusprendė, kad šios sąnaudos negalėjo būti įskaitytos į parakrezolio gamybos sąnaudas. Galėjo būti kitaip, jei ieškovė tuo metu būtų paaiškinusi, jog šalutinių produktų gamybos sąnaudos nebuvo paskirtos atskirai ir tiesiogiai ir kad (*konfidencialu*)¹ suma Kinijos juaniais (CNY) buvo pardavimų vertė (ir kad ieškovė tai patvirtino jau gavusi laikiną informaciją).
- 57 Trečia, po patikrinimo vizito pateikta informacija nebuvo priimta, nes ji negalėjo būti patikrinta. Bendrijos teismų praktikoje, kuria remiasi ieškovė, nėra nieko, kas leistų manyti, kad institucijos turi priimti nepatikrinamą informaciją pasibaigus terminams, o ypač pateiktą po patikrinimo vizito.

1 — Paslėpti konfidencialūs duomenys.

- 58 Taryba triplike nurodo, kad Komisijos nepritarimo šalutinių produktų sąnaudų išskaitymui priežastis yra, pirma, ta kad ieškovės atsakymas į klausimą dėl dempingo buvo neišsamus, antra, kad per patikrinimo vizitą ieškovė vėl nepaaiškino problemos ir neparodė sąskaitų faktūrų ir, trečia, kad kita per apklausą po vizito pateikta informacija neatitiko pirmiau pateiktos informacijos ir negalėjo būti patikrinta per baziniame reglamente nustatytą terminą. Be to, nė viena Kinijoje kalbama kalba nėra Bendrijos oficialioji kalba ir Komisija neprivalo iš kinų kalbos į Bendrijos kalbą versti dokumentų, kuriuos eksportuotojas pateikė grįsdamas prašymą sumažinti gamybos sąnaudas.
- 59 Ieškovė, priešingai nei ji teigė, nepakankamai bendradarbiavo su Komisija. Lemiantis kriterijus – ne pateiktų dokumentų kiekybė, bet kokybė. Taryba priduria, kad Komisija kaip įmanoma patikrino įrodymų tikslumą ir tai atliko, kaip reikalaujama, rūpestingai. Be antro patikrinimo vizito nebūtų įmanoma išnagrinėti neatitinkančių ankstesnės informacijos naujai pateiktų įrodymų.
- 60 Dėl ieškovės nuorodos į teises į gynybą Taryba mano, kad Komisija teisės į gynybą visiškai nepažeidė. Komisija ieškovei suteikė daug galimybių išdėstyti savo požiūrį. Tai veikiau ieškovė, per vėlai pateikusi priešingą ir neišsamią informaciją netinkamai pasinaudojo savo teisėmis.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 61 Iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad prekybos apsaugos priemonių srityje Bendrijos institucijos turi plačią diskreciją dėl ekonominių, politinių ir teisinių

aplinkybių, kurias jos turi išnagrinėti, sudėtingumo (1987 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą*, 240/84, Rink. p. 1809, 19 punktas; 1998 m. sausio 29 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Sinochem prieš Tarybą*, T-97/95, Rink. p. II-85, 51 punktas; 1998 m. liepos 17 d. Sprendimo *Thai Bicycle Industry prieš Tarybą*, T-118/96, Rink. p. II-2991, 32 punktas; 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą*, T-340/99, Rink. p. II-2905, 53 punktas ir 2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą*, T-35/01, Rink. p. II-3663, 48 punktas).

62 Iš to matyti, kad Bendrijos teismo vykdoma institucijų vertinimų kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar laikytasi procedūrinių taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytinas pasirinkimas, ar nėra akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes arba ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais (šio sprendimo 61 punkte nurodyto Teisingumo Teismo sprendimo *NTN Toyo Bearing ir kt. prieš Tarybą* 19 punktas ir 1991 m. spalio 22 d. Sprendimo *Nölle*, C-16/90, Rink. p. I-5163, 12 punktas; 1995 m. rugsėjo 28 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Ferchimex prieš Tarybą*, T-164/94, Rink. p. II-2681, 67 punktas; šio sprendimo 61 punkte nurodyto Sprendimo *Thai Bicycle Industry prieš Tarybą* 33 punktas; šio sprendimo 61 punkte nurodyto Sprendimo *Arne Mathisen prieš Tarybą* 54 punktas ir šio sprendimo 61 punkte nurodyto Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic prieš Tarybą* 49 punktas).

63 Tačiau reikia priminti, kad kai Bendrijos institucijos turi plačią diskreciją, Bendrijos teisės sistemos administracinėse procedūrose suteiktų garantijų užtikrinimas turi dar didesnę svarbą ir tarp šių garantijų visų pirma yra pareiga kompetentingai institucijai kruopščiai ir nešališkai ištirti visas nagrinėjamoje byloje susiklosčiusias svarbias aplinkybes, atitinkamo asmens teisė pateikti savo požiūrį ir teisė, kad sprendimas būtų pakankamai motyvuotas (1991 m. lapkričio 21 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Technische Universität München*, C-269/90, Rink. p. I-5469, 14 punktas ir šio sprendimo 49 punkte nurodyto Sprendimo *Nölle prieš Tarybą ir Komisiją* 73 punktas).

64 Šiomis aplinkybėmis, nors prekybos apsaugos priemonių, konkrečiai kalbant, antidempingo priemonių, srityje Bendrijos teismas negali įsikišti į tik Bendrijos valdžios institucijų atliekamą vertinimą, jis turi užtikrinti, kad institucijos atsižvelgtų

į visas svarbias aplinkybes ir kad jos įvertintų bylos aplinkybes rūpestingai, kaip to reikalaujama tam, kad būtų galima manyti, jog apskaičiuota normalioji vertė buvo nustatyta pagrįstai (šio sprendimo 62 punkte nurodyto Sprendimo *Nölle* 13 punktas; šio sprendimo 62 punkte nurodyto Sprendimo *Tribunal Ferchimex prieš Tarybą* 67 punktas; 1999 m. spalio 12 d. Sprendimo *Acme prieš Tarybą*, T-48/96, Rink. p. II-3089, 39 punktas ir šio sprendimo 49 punkte nurodyto Sprendimo *Fresh Marine prieš Komisiją* 73–82 punktai). Šiuo atžvilgiu iš bazinio reglamento 2 straipsnio 3 dalies matyti, kad kiekvienas jame išvardytas sudarytos normaliosios vertės apskaičiavimo metodas turi būti taikomas išsaugant pagrįstą šio apskaičiavimo pobūdį ir šis požiūris, beje, aiškiai įtvirtintas 3 dalyje (1991 m. gegužės 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Nakajima prieš Tarybą*, C-69/89, Rink. p. I-2069, 35 punktas ir minėto sprendimo *Acme prieš Tarybą* 37 punktas).

- 65 Be to, Pirmosios instancijos teismas tvirtina, kad nors pagal bazinį Reglamentą Nr. 384/96 dėl antidempingo Komisija, kaip tyrimą atliekanti valdžios institucija, privalo nustatyti, ar produktu, kuriam taikoma antidempingo procedūra, prekiaujama dempingo pagrindais ir jį pateikus į laisvą apyvartą Bendrijoje sukeliama žala, ir nors ši institucija tokiomis aplinkybėmis neturi perkelti dalies jai šiuo atžvilgiu tenkančios įrodinėjimo pareigos (šiuo klausimu žr. 1997 m. gruodžio 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *EFMA prieš Tarybą*, T-121/95, Rink. p. II-2391, 74 punktą ir šio sprendimo 64 punkte nurodyto Sprendimo *Acme prieš Tarybą*, 40 punktą), vis dėlto bazinis reglamentas nesuteikia Komisijai jokios teisės atlikti tyrimo, jai leidžiančio įpareigoti gamintojus arba eksportuotojus, dėl kurių pateiktas skundas, dalyvauti tyrime arba pateikti informaciją. Šiomis sąlygomis Taryba ir Komisija priklauso nuo savanoriško šalių bendradarbiavimo joms pateikiant informaciją per nustatytą terminą. Šiomis aplinkybėmis šių šalių atsakymai į bazinio reglamento 6 straipsnio 2 dalyje numatytą klausimyną bei vėlesnis to paties reglamento 16 straipsnyje nurodytas patikrinimas, kurį gali atlikti Komisija vietoje, yra esminiai antidempingo procedūros eigai. Įmonėms, dėl kurių atliekamas tyrimas, nebendradarbiaujant galimybė, jog institucijos atsižvelgs į kitus nei pateikti atsakyme į klausimyną duomenis, yra susijusi su antidempingo procedūra ir siekia paskatinti šių įmonių sąžiningą ir rūpestingą bendradarbiavimą (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 64 punkte nurodyto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Acme prieš Tarybą* 42–44 punktus ir 1999 m. spalio 28 d. Sprendimo *EFMA prieš Tarybą*, T-210/95, Rink. p. II-3291, 71 punktą).

- 66 Be to, iš Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad norint išaiškinti bazinio reglamento nuostatas, susijusias su suinteresuotųjų šalių informacija, reikia atsižvelgti būtent į iš pagarbos teisei į gynybą išplaukiančius reikalavimus. Iš tiesų šie reikalavimai yra privalomi ne tik vykstant procedūroms, kurios gali baigtis sankcijų paskyrimu, bet taip pat vykstant tyrimo procedūroms prieš priimant reglamentus dėl antidempingo, kurie gali tiesiogiai ir konkrečiai paveikti atitinkamas įmones ir sukelti joms nepalankias pasekmes (1991 m. birželio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Al-Jubail Fertilizer prieš Tarybą*, C-49/88, Rink. p. I-3187, 15 punktas).
- 67 Galiausiai iš Bendrijos teismų praktikos išplaukia, kad jeigu terminų su antidempingo procedūra susijusių įmonių atsakymų ir informacijos perdavimui nustatymas pateisinamas geros šios procedūros eigos per baziniame reglamente numatytą terminą tikslais, institucijos turi labai plačią diskreciją dėl galimybės atsižvelgti į joms per vėlai pateiktus atsakymus ir informaciją. Tiek, kiek šiuo atsižvelgimu negalima padaryti žalos procedūrinėms kitų šalių teisėms ir nepagrįstai nepraileginama procedūra, jis neturi būti laikomas neteisėtu (sprendimo 49 punkte nurodyto Sprendimo *Euroalliages ir kt. prieš Komisiją* 81 punktas).
- 68 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar, kaip teigia ieškovė, Taryba pažeidė savo pareigą rūpestingai atlikti tyrimą ir neįvykdė įsipareigojimo pagrįstai apskaičiuoti normaliąją vertę.
- 69 Bazinio reglamento 2 straipsnio 3 dalis apibrėžia du alternatyvius produkto normaliosios vertės apskaičiavimo būdus. Pagal pirmą būdą, svarbų šioje byloje, normalioji vertė apskaičiuojama pagal jo gamybos sąnaudas, pridėjus produkto pardavimo, bendrąsias ir administracines sąnaudas bei pagrįstą pelną.

70 Šiuo atveju kilo klausimas, ar Komisija ir Taryba galėjo atsižvelgdamos į jų turimą informaciją pagrįstai manyti, kad parakrezolio šalutinių produktų gamybos sąnaudos neturi būti išskaičiuotos iš pastarojo produkto gamybos sąnaudų, nes jos tiesiogiai paskirtos minėtiems šalutiniams produktams.

Dėl 2002 m. lapkričio 8 d. ieškovės atsakymo į klausimą dėl dempingo ir jos 2002 m. lapkričio 18 d. fakso

71 Šioje byloje ieškovė prieš patikrinimo vaitą pranešė Komisijai, kad gaminant parakrezolį pagaminami du šalutiniai produktai, t. y. senolio darinys ir aliuminio sulfatas – iš tiesų, kaip ieškovė ištaisė per patikrinimo vizitą natrio sulfatas, ir kad šie šalutiniai produktai turi savo pardavimo rinkas. Ieškovė taip pat nurodė Komisijai, kad šių dviejų šalutinių produktų gamybos sąnaudos už laikotarpį, kai buvo vykdomas tyrimas, prilygo (*konfidencialu*) CNY. Ši informacija buvo nurodyta 2002 m. lapkričio 8 d. ieškovės atsakymo į klausimą dėl dempingo E–G dalyse, ir būtent ši suma – lentelėse „ECCOP (F-4,6)“ ir „DMCOP (F-4,7)“, pridėtos prie F-4 skyriaus 6 ir 7 punktų „Gamybos sąnaudos“ ir 2002 m. lapkričio 18 d. ieškovės fakse, pateikiančiame šio atsakymo pataisymus, susijusius, konkrečiai kalbant, su šalutinių produktų sąnaudų įskaitymu.

72 Konkrečiau kalbant, 2002 m. lapkričio 18 d. faksu siekiama, pirma, užpildyti pateikiant 2002 m. lapkričio 18 d. atsakymą tam tikruose klausimų dėl dempingo F-4 skyriaus „Gamybos sąnaudos“ 1 punkte esančios sąnaudų lentelės (toliau – F-4.1 lentelė) langeliuose paliktas tuščias vietas ir, antra, pranešti Komisijai, kad iš šioje lentelėje nuo šiol pateiktų sumų išskaičiuotos šalutinių produktų gamybos sąnaudos. Nors pagal F-4.1 lentelės 2002 m. lapkričio 8 d. versijoje pateiktus skaičius visos parakrezolio sąnaudos už laikotarpį, per kurį atliekamas tyrimas, prilygo

(konfidencialu) CNY, šios lentelės versijoje, kuri perduota Komisijai 2002 m. lapkričio 18 d., taip šios visos sąnaudos buvo sumažintos iki (konfidencialu) CNY sumos.

- 73 Iš to, kas pirmiau nurodyta, išplaukia, jog 2002 m. lapkričio 18 d. faksu ieškovė paprašė, kad parakrezolio gamybos sąnaudos už laikotarpį, kai buvo atliekamas tyrimas, būtų nustatytos (konfidencialu) CNY, o ne (konfidencialu) CNY, t. y. būtų sumažintos (konfidencialu) CNY, ir tai, ieškovės manymu, atitinka šalutinių produktų gamybos sąnaudas už laikotarpį, per kurį buvo atliekamas tyrimas.
- 74 Be to, Pirmosios instancijos teismas teigia, kad kaip ir (konfidencialu) CNY suma, (konfidencialu) CNY suma jau buvo nurodyta 2002 m. lapkričio 8 d. atsakyme. Taigi pastaroji suma nurodyta 2002 m. lapkričio 8 d. Komisijai perduoto klausimyno dėl dempingo F-4 skyriaus 2 punkte esančios apibendrintos sąnaudų lentelės (toliau – F-4.2 lentelė) langelyje „Tyrimo laikotarpis (Visos gamybos sąnaudos)“ (*IP/Total Production Cost*).
- 75 Tačiau Pirmosios instancijos teismas pripažįsta, kad ir laikinasis reglamentas ir tarpinis informacinis dokumentas pagrįsti tik F-4.1 lentelės 2002 m. lapkričio 8 d. versijoje pateiktais duomenimis ir nenurodo, bent jau atmetimo tikslais, 2002 m. lapkričio 18 d. fakso ir jame nurodytų pataisymų.
- 76 Pirmosios instancijos teismas mano, kad tai, jog laikinajame reglamente ir tarpiniame informaciniame dokumente nėra nuorodos į 2002 m. lapkričio 18 d. faksą, paaiškinama Komisijos atliktu šio fakso išaiškinimu ir šios institucijos pozicija per 2002 m. lapkričio 25 ir 26 d. patikrinimo vizitą.

Dėl Komisijos atlikto 2002 m. lapkričio 18 d. fakso išaiškinimo

- 77 Iš Tarybos Pirmosios instancijos teismui pateiktų rašytinių dokumentų ir vykstant posėdžiui pateiktų jos atsakymų į Pirmosios instancijos teismo klausimus matyti, jog Komisija, skaitydama 2002 m. lapkričio 18 d. faksą, nusprendė, kad šalutinių produktų gamybos sąnaudas ieškovė tiesiogiai paskyrė šiems šalutiniams produktams pagal analitinės apskaitos „pelno“ metodą.
- 78 Tarybos nuomone, šiuo metodu, remiantis pelnu, tiesiogiai paskiriamos įvairių gamybos procese pagamintų produktų gamybos sąnaudos. Naudojant šį metodą paaiškėja, kad į atitinkamo produkto gamybos sąnaudas visiškai neįskaitytos šalutinių produktų gamybos sąnaudos. Taryba mano, kad šis metodas skiriasi nuo kito „pardavimo vertės“ metodo, pagrįsto šalutinių produktų pardavimo verte arba pardavimo kaina. Pagal šį metodą iš atitinkamo produkto gamybos sąnaudų išskaitomos minėtų šalutinių produktų gamybos sąnaudos, ir jos nėra tiesiogiai paskiriamos.
- 79 Pirmą kartą analizuodama ir skaitydama 2002 m. lapkričio 18 d. faksą Komisija pamanė, kad ieškovė naudojo pelno metodą todėl, kad šiame fakse ieškovės įrašytose dviejose išnašose, kuriose ji aiškino savo atsakymuose į klausimyną dėl dempingo padarytus pataisymus, ieškovė nurodė šalutinių produktų gamybos sąnaudas, o ne pardavimo vertę arba pardavimo kainą.

Dėl patikrinimo vizito ir laikinojo reglamento

- 80 Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad šalys nesutinka dėl jų per patikrinimo vizitą pasikeistos informacijos apie šalutinius produktus turinio. Taigi nors ieškovė

tvirtina, kad per šį vizitą ji aiškiai pakartojo 2002 m. lapkričio 18 d. raštu pateiktą savo prašymą išskaityti ir kad jai buvo patikinta, jog Komisija suprato šį prašymą, savo ruožtu Taryba teigia, jog ieškovė patvirtino Komisijai, kad šalutinių produktų gamybos sąnaudos buvo tiesiogiai paskirtos šalutiniams produktams, ir tai leido Komisijai manyti, jog išskaityti jų nereikia.

81 Atsakant į klausimą, kaip šio nesusipratimo buvo galima arba reikėjo išvengti, reikia priminti, kad nors per patikrinimo vizitą aptardama šalutinių produktų klausimą Komisija be abejonės turėjo minty savo pačios 2002 m. lapkričio 18 d. fakso aiškinimą, pagrįstą šio fakso išnašų formuluotėmis, pagal kurias pašalinama bet kokio išskaitymo galimybė, vis dėlto ši institucija negalėjo neatsižvelgti, atsakant į 2002 m. lapkričio 8 d. faksą, į skaičiais pateiktus pataisymus. Todėl Komisija turi arba turėjo suvokti, kad jos 2002 m. lapkričio 18 d. fakso aiškinimas *a priori*, nurodytas šio sprendimo 77 punkte, ir skaičiais pateiktas prašymas sumažinti šiame fakse nurodytą parakrezolio gamybos sąnaudų sumą, nurodytą šio sprendimo 73 punkte, neatitinka.

82 Taigi reikia pripažinti, kad Komisija nurodyto neatitikimo pašalinti nesiekė.

83 Iš tiesų iš Tarybos rašytinių dokumentų matyti, kad Komisija uždavė ieškovei „konkretų klausimą“: ar atsižvelgiant į gaminant parakrezolį gautą pilną ieškovė tiesiogiai paskiria atitinkamas sąnaudas. Ieškovė atsakė teigiamai. Šis atsakymas „patvirtino“ Komisijos nuomonę, kad nereikia išskaičiuoti šalutinių produktų sąnaudų. Todėl Komisija nusprendė, kad daugiau tirti šalutinių produktų sąnaudas nenaudinga. Ieškovės rašytiniuose dokumentuose taip pat parodoma, kad ieškovei atsakius į Komisijos klausimą pastaroji nustojo domėtis šalutinių produktų

klausimu. 2002 m. gruodžio 3 d. Komisijos parengto patikrinimo vizito protokolo, kurį Taryba pateikė atsakydama į Pirmosios instancijos teismo klausimą raštu, formuluotė bei pastabos per posėdį taip pat patvirtina šį šalių per patikrinimo vizitą atliktą pasikeitimą informacija apie šalutinius produktus.

84 Iš to, kas išdėstyta, išplaukia, kad Komisija, ieškovei atsakius į pateiktą klausimą dėl atsižvelgimo į šalutinius produktus, jai nenurodė, kokios bus šio atsakymo pasekmės, t. y. šalutinių produktų sąnaudų neišskaitymas, nors ir šios pasekmės neatitinka 2002 m. lapkričio 18 d. fakse skaičiais pateiktų duomenų, kurie nurodo, kad parakrezolio gamybos sąnaudos nustatytos (*konfidencialu*) CNY, o ne (*konfidencialu*) CNY, t. y. sumažintos (*konfidencialu*) CNY, ir tai, ieškovės manymu, atitinka šalutinių produktų gamybos sąnaudas ir iš esmės apima prašymą išskaityti šalutinių produktų sąnaudas.

85 Pirmosios instancijos teismas teigia, kad Komisijai visiškai nenurodžius šio sunkumo, šiuo tyrimo momentu ieškovė negalėjo žinoti, kad Komisija nusprendė, jog šalutinių produktų sąnaudų išskaityti nereikia. Iš tiesų tik Komisija galėjo suvokti ir todėl patvirtinti 2002 m. lapkričio 18 d. fakse esančių skaičiais nurodytų prašymų ir būdo, kaip ji ketina atsižvelgti į šalutinių produktų sąnaudas, neatitikimą. Šiomis aplinkybėmis Komisijos tylėjimas per patikrinimo vizitą leidžia ieškovei manyti, kad jos prašymas išskaityti buvo tinkamai suprastas ir nekelia jokių sunkumų.

86 Vis dėlto per posėdį Taryba ir Komisija tvirtino, kad laikinajame reglamente Komisija neišskaitė šalutinių produktų sąnaudų todėl, kad savo atsakyme į klausimyną dėl dempingo ieškovė nepateikė pakankamai tokių išskaitymą patvirtinančių įrodymų. Taigi institucijos neturi šalių atsakymų, kuriuos jos turi pateikti į

klausimyną dėl dempingo, pakeisti savaisiais nei atlikti „visapusiško tyrimo“. Taryba ir Komisija taip pat tvirtina, kad per patikrinimo vizitą ir atsižvelgiant į tai, kad ji turėjo mažai laiko, Komisija pagrįstai galėjo nesureagavusi į ieškovės atsakymus, juos tik įregistruoti.

87 Tiesa, kad, kaip iš šio sprendimo 65 punkte minėtos Bendrijos teismų praktikos matyti, kad Komisija visiškai neturi atlikti suinteresuotųjų šalių užduoties gaudama informaciją, kurią pastarosios turi jai pateikti atliekant antidempingo tyrimą. Konkrečiai kalbant, nors Komisija kiek įmanoma turi patikrinti suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos, kuria ji grindžia savo išvadas, tikslumą (žr. bazinio reglamento 6 straipsnio 8 dalį), siekiant atlikti šią pareigą atlikti reikia, kad šios šalys bendradarbiautų su Komisija bazinio reglamento 18 straipsnio prasme. Taip pagal pastarąją nuostatą, kai suinteresuotoji šalis atsisako suteikti galimybę susipažinti su būtina informacija arba jos nepateikia per baziniame reglamente numatytą terminą, arba labai trukdo tyrimui, remiantis turimais duomenimis gali būti padarytos preliminarios arba galutinės, teigiamos arba neigiamos išvados. Tas pats taikoma, jei nustatoma, kad atitinkama šalis pateikė neteisingą arba klaidinančią informaciją.

88 Todėl Pirmosios instancijos teismas visų pirma teigia, kad akivaizdu, jog ieškovė negali būti kaltinama, kad kokiu nors antidempingo procedūros momentu nebendradarbiavo bazinio reglamento 18 straipsnio prasme.

89 Be to, ypač Pirmosios instancijos teismas mano, kad Tarybos ir Komisijos argumente, susijusiame su tuo, jog pastaroji institucija laikinajame reglamente neišskaitė šalutinių produktų sąnaudų dėl to, kad savo atsakyme į klausimyną dėl dempingo arba per patikrinimo vizitą ieškovė nepateikė pakankamai tokių išskaitymą patvirtinančių įrodymų, neatsižvelgiama į faktines aplinkybes.

- 90 Iš tiesų Komisija neišskaitė šalutinių produktų sąnaudų ne todėl, kad tariamai nepakako ieškovės pateiktų įrodymų, bet todėl, kad iš ieškovės pateiktos informacijos ir atsakymų Komisija suprato, jog ši nepageidauja šio išskaitymo. Kaip nurodyta šio sprendimo 83 punkte, per patikrinimo vizitą Komisija manė, kad skaitant 2002 m. lapkričio 18 d. faksą jos *a priori* pasirinktas vertinimas, kad nereikia išskaityti šalutinių produktų sąnaudų, „patvirtintas“.
- 91 Jei Tarybos ir Komisijos ginama pozicija, pagrįsta tvirtinimu, jog neišskaitymą pateisino tai, kad grindžiant prašymą išskaityti buvo pateikta nepakankamai informacijos, teisinga, per patikrinimo vizitą Komisija turėjo iš karto pranešti ieškovei, kad šis prašymas išskaityti nebuvo pakankamai pagrįstas, kad į jį būtų galima naudingai atsižvelgti. Be to, ir net jei Komisija per patikrinimo vizitą neperspėjo ieškovės apie šį nepakankamumą, vykdydama atitinkamai bazinio reglamento 20 straipsnio 1 dalyje ir 14 straipsnio 2 dalyje aiškiai nurodytus ir atitinkamai šio sprendimo 63 ir 66 punktuose minėtoje Bendrijos teismų praktikoje primintus išsamaus informavimo ir motyvavimo įsipareigojimus, ji turėjo bent jau tarpiniame informaciniame dokumente ir laikinajame reglamente nurodyti, kad prašymas išskaityti šalutinių produktų sąnaudas buvo atmestas, nes nebuvo pateikta pakankamai įrodymų. Tačiau Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad tiek tarpiniame informaciniame dokumente, tiek laikinajame reglamente visiškai nekalbama dėl šalutinių produktų sąnaudų išskaitymo.
- 92 Dėl to, kaip Komisija aiškino 2002 m. lapkričio 18 d. faksą ir dėl fakto, kad ši institucija nepranešė ieškovei, jog jos ketinamas taikyti požiūris į šalutinių produktų sąnaudas ir šiame fakse esančios skaičiais išreikštos sumos neatitinka, Komisija per šį vizitą nesistengė atlikti jokie patikrinimo, kurį ji būtų privalėjusi atlikti, jeigu nurodžius minėtą neatitikimą tarp šalių būtų kilęs ginčas, išsklaidęs nesusipratimą ir lėmęs Komisijos pripažinimą, kad ieškovė prašė išskaityti jos šalutinių produktų sąnaudas.

- 93 Šiuo atžvilgiu per posėdį pateikti argumentai, kad atsižvelgiant į patikrinimo vizitui numatytą ribotą laiką ir informacijos, kurią reikia patikrinti, apimtį Komisija per šį vizitą neprivalėjo daryti nieko daugiau, o tik pasyviai žymėtis ieškovės atsakymus, siekiant juos analizuoti vėliau, yra nepriimtini.
- 94 Nors tiesa, kad Komisija, vykdydama antidempingo tyrimą ir būtent per patikrinimo vizitą, neturėjo atlikti šalių, kurios turi sąžiningai ir veiksmingai bendradarbiauti su Komisija, jai pateikdamos būtiną ir tikslią informaciją, užduoties, vis dėlto konkrečiomis bylos aplinkybėmis Komisija, vykdydama savo pareigą atlikti rūpestingą tyrimą, negalėjo nepranešti ieškovei apie, pirma, 2002 m. lapkričio 18 d. skaičiais nurodytų duomenų ir, antra, fakto, kad iš ieškovės atsakymo ji suprato, jog pastaroji neprašė išskaityti šalutinių produktų sąnaudų, neatitikimą, kurį ji turėjo arba turėtų nurodyti.
- 95 Be to, kadangi minėti argumentai reiškia, jog Komisija turėjo vėliau atlikti ieškovės atsakymų analizę, kad galėtų galutinai patvirtinti savo poziciją dėl požiūrio, kurį reikia taikyti šalutinių produktų sąnaudoms, Pirmosios instancijos teismas teigia, kad tai paneigia faktas, kad per patikrinimo vizitą Komisija manė, jog jos pozicija dėl požiūrio, kurį reikia taikyti minėtoms sąnaudoms, yra patvirtinta, ir kad todėl ji daugiau nemanė, kad būtina šiuo klausimu atlikti tyrimą.
- 96 Iš visų pirmiau pateiktų samprotavimų matyti, kad atsižvelgiant į konkrečias šios bylos aplinkybes Komisija, vertindama 2002 m. lapkričio 18 d. faksą, padarė akivaizdžią klaidą ir neįvykdė šio sprendimo 64 punkte minėtoje Bendrijos teismų praktikoje primintos jos pareigos atsižvelgti į visas tinkamas aplinkybes ir kaip

reikalaujama kruopščiai įvertinti bylos aplinkybes, kad būtų galima manyti, jog sudaryta normalioji vertė buvo apskaičiuota pagrįstai.

- 97 Todėl reikia išnagrinėti, ar šie pažeidimai, padaryti galiojant laikinajam reglamentui, lėmė ginčijamo reglamento neteisėtumą. Iš tiesų tai, kad Komisija padarė akivaizdžią vertinimo klaidą ir neįvykdė savo pareigos rūpestingai atlikti tyrimą pradinėje antidempingo procedūros stadijoje nebūtinai reiškia, kad Tarybos priimtas galutinis reglamentas neteisėtas.

Dėl ginčijamo reglamento

- 98 Taryba, ginčijamo reglamento dvyliktoje konstatuojamojoje dalyje tiksliai pakartodama Komisijos parengto galutinio reglamento pasiūlymo formuluotę, šalutinių produktų klausimą išsprendė taip:

„(Ieškovė) pareiškė, kad reikia išskaityti kitų dviejų gaminių gamybos savikainą iš bendros gamybos savikainos, kadangi jie yra to paties gamybos proceso produktai, tačiau parduodami atskirai. (Ieškovė) negalėjo pagrįsti savo pretenzijos dokumentais. Iš tiesų, vietoje paimti dokumentai rodė, kad tiesioginės išlaidos jau buvo paskirtos skirtingiems gaminiams, kurie atitiko pradinio klausimyno atsakymus. Dėl šios priežasties šią pretenziją teko atmesti.“

- 99 Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad Komisija ir Taryba galutinio reglamento pasiūlyme ir ginčijamame reglamente išlaikė požiūrį į šalutinių produktų sąnaudas, taikytą laikinojo reglamento stadijoje.

- 100 Taigi Komisija ir Taryba nepakeitė laikinojo reglamento stadijoje nustatytos parakrezolio pagaminimo sąnaudų sumos (*konfidencialu*) CNY bei sprendimo neišskaityti šalutinių produktų, kurių egzistavimo ir pardavimo fakto Taryba bei Komisija neginčijo, sąnaudų, kaip tai patvirtino per posėdį šios institucijos atsakydamos į Pirmosios instancijos teismo klausimą, ir tai buvo pažymėta posėdžio protokole.
- 101 Todėl reikia nagrinėti klausimą, ar sprendimas neišskaityti šalutinių produktų sąnaudų, kai jis buvo pakartotas galutinio reglamento pasiūlymo ir ypač ginčijamo reglamento stadijoje, buvo padarytas pažeidus pareigą atsižvelgti į visas tinkamas aplinkybes ir, kaip reikalaujama, rūpestingai įvertinti bylos aplinkybes, kad būtų galima manyti, jog sudaryta normalioji vertė buvo apskaičiuota pagrįstai šio sprendimo 64 punkte minėtos Bendrijos teismų praktikos prasme.
- 102 Iš esmės, siekdama pateisinti laikinojo reglamento stadijoje priimto sprendimo įtvirtinimą ir ginčijamame reglamente, Taryba Pirmosios instancijos teisme nurodo keturis argumentus.
- 103 Pirmasis Tarybos argumentas susijęs su tuo, kad ieškovės atsakymas į klausimą dėl dempingo neišsamus.
- 104 Tačiau Pirmosios instancijos teismas teigia, kad šis argumentas susijęs su anksčiau už laikinąjį reglamentą atsiradusiomis ir todėl anksčiau už šį reglamentą egzistavusiomis faktinėmis aplinkybėmis. Taigi, nesvarbu, ar tai tiesa, ar ne, šis argumentas nesudarė kliūčių Komisijai numanomai, bet neišvengiamai pripažinti, kad minėto laikinojo reglamento stadijoje šalutiniai produktai egzistavo bei buvo

parduodami, ir jų sąnaudoms taikyti ypatingą požiūrį, kurio esmė – jų neišskaitymas, motyvuojant tuo, kad šios sąnaudos buvo tiesiogiai paskirtos šalutiniams produktams. Taigi šis argumentas visiškai nepaaiškina priežasčių, dėl kurių Komisija ir Taryba galutinio reglamento pasiūlyme ir ginčijamame reglamente nepakeitė sprendimo, priimto akivaizdžios vertinimo klaidos ir rūpestingumo pareigos neįvykdymo laikinojo reglamento stadijoje pagrindu.

105 Antrasis Tarybos argumentas susijęs su tuo, kad per patikrinimo vizitą ieškovė iš naujo nepaaiškino šalutinių produktų problemos ir neparodė jų sąskaitų faktūrų.

106 Pirmosios instancijos teismas teigia, kad ir šis antrasis argumentas negali būti priimtas, nes jis taip pat susijęs su anksčiau už laikinąjį reglamentą atsiradusiomis ir todėl anksčiau už šį reglamentą egzistavusiomis faktinėmis aplinkybėmis. Net jei kaltinimas, kad per patikrinimo vizitą ieškovė iš naujo nepaaiškino šalutinių produktų problemos ir neparodė jų sąskaitų faktūrų, atitinka tikrovę, o tai oficialiai ieškovė ginčija, jis nesudarė kliūčių Komisijai ir šiuo atveju pripažinti, jog laikinojo reglamento stadijoje šalutiniai produktai egzistavo bei buvo parduodami, ir visiškai nepaaiškina, kodėl šioje stadijoje šalutinių produktų sąnaudoms taikomas požiūris ginčijamame reglamente nebuvo pakeistas.

107 Papildomai Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad net jeigu, kaip teigia Taryba, ieškovė patikrinimo vizito stadijoje nepateikė papildomų įrodymų, taip buvo tik todėl, kad Komisijos elgesys per šį vizitą jai leido manyti, kad jos prašymas išskaityti buvo suprastas ir šiomis aplinkybėmis nesukėlė sunkumų (žr. šio sprendimo 85 punktą). Pirmosios instancijos teismas mano, ir per posėdį šalys to visiškai neginčijo, kad jeigu Komisija būtų nurodžiusi, jog egzistuoja 2002 m. lapkričio 18 d. fakse skaičiais išreikštų sąlygų neatitikimas ir, kad ji suprato ieškovės atsakymus, tarp šalių būtų kilęs ginčas ir šalutinių produktų klausimas būtų išaiškintas.

- 108 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad šiais samprotavimais visiškai nesiekama teigti, jog Komisija turėjo atlikti „visapusišką tyrimą“. Siekiama tik nustatyti institucijos, kuri turi plačią diskreciją, kaip šioje byloje, šio sprendimo 63 ir 64 punktuose primintų pareigų kruopščiai ir nešališkai nagrinėti visas tinkamas bylos aplinkybes ir, kaip reikalaujama, rūpestingai įvertinti bylos aplinkybes, kad būtų galima manyti, jog sudaryta normalioji vertė buvo apskaičiuota pagrįstai, pasekmes. Iš šių pareigų išplaukia, kad išskyrus atvejus, kai nebendradarbiaujama bazinio reglamento 18 straipsnio prasme, o taip šiuo atveju nėra, institucijos, pagrįstai manydamos, jog klausimas, kuris yra tiesiogiai svarbus nustatant normaliąją vertę, nėra pakankamai aiškus, privalo aiškiai apie tai pranešti atitinkamam ūkio subjektui. Ši pareiga pakartoja bazinio reglamento 6 straipsnio 8 dalyje numatytą pareigą kuo geriau patikrinti suinteresuotųjų šalių pateiktos informacijos, kuria institucijos grindžia savo išvadas, tikslumą.
- 109 Trečias Tarybos nurodytas argumentas sudarytas iš dviejų dalių. Pirma, ieškovės pateikta informacija neatitinka anksčiau pateiktosios, antra, ji buvo perduota per vėlai arba nesuprantama kalba.
- 110 Pirmosios instancijos teismas mano, kad tvirtinimas dėl neatitikimo nėra tinkamas dėl šių priežasčių.
- 111 Pirmiausia ši teiginį Taryba pateikė tik siekdama kritikuoti ieškovės pateiktus įrodymus. Jis visiškai nėra proga šiai institucijai pateikti galiausiai jos priimto sprendimo dėl požiūrio į šalutinius produktus pateisinimą. Taigi sprendimas, laikinojo reglamento stadijoje pagrįstas akivaizdžia vertinimo klaida ir rūpestingai neištyrus bylos medžiagos, negali būti nepakeistas galutinio reglamento stadijoje, motyvuojant tuo, kad ieškovės vėliau pateiktuose įrodymuose yra neatitikimų. Toks

argumentas nėra Tarybos galiausiai pasirinkto požiūrio pateisinimas, kaip ir anksčiau nagrinėti du pirmi argumentai.

112 Be to, papildomai nebuvo įrodyta, kad tam tikri Tarybos nurodyti neatitikimai, kuriais ji rėmėsi savo atsiliepime į ieškinį, iš tikrųjų egzistuoja.

113 Taigi faktas, kad ieškovė dabar nurodo, jog „šalutinių produktų gamybos sąnaudos nebuvo atskirtos nuo parakrezolio gamybos sąnaudų“ ir prašo, „kad specialios su šalutinių produktų gamyba susijusios sąnaudos būtų išskaitytos iš parakrezolio gamybos sąnaudų“, arba tai, kad abejojo, ar pelno, ar pardavimo vertės metodą pasirinkti nėra realus ieškovės nuosekliai pateiktų teiginių neatitikimas. Neatitikimas, jei jis egzistuoja, iš tiesų yra tarp ieškovės prašymų ir Komisijos suvokimo apie juos laikinojo reglamento stadijoje. Atrodo, kad jis taip pat atsirado dėl to, kad Komisija ir Taryba griežtai laikėsi šio sprendimo 77 ir 78 punktuose nurodyto atsižvelgimo į šalutinius produktus metodų klasifikavimo. Tačiau Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad bazinio reglamento 2 straipsnio 5 dalis su sąlyga, kad laikomasi bendrai atitinkamos šalies priimtų apskaitos principų, nenumato jokio ypatingo sąnaudų vertinimui ir apskaitos tvarkymui taikomų metodų apribojimo.

114 Tarybos teiginys, kad ieškovė pateikė informaciją per vėlai ir jos negalima patikrinti, nesvarbu ar dėl su terminu susijusių ar dėl lingvistinių priežasčių, negali pateisinti pirminio sprendimo, pagrįsto akivaizdžia vertinimo klaida ir rūpestingai neatlikus bylos medžiagos tyrimo, laikymosi ginčijamo reglamento stadijoje.

115 Be to, Pirmosios instancijos teismas mano, kad šis teiginys nepagrįstas.

- 116 Iš tiesų pirmiausia dėl 2003 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos fakse nurodyto 2002 m. lapkričio 18 d. ieškovės informacijos dėl šalutinių produktų pateikimo per vėlai Pirmosios instancijos teismas teigia, kad per posėdį Taryba atsisakė tuo remtis.
- 117 Išlieka galimybė, kad Komisijos galutinio reglamento pasiūlyme pasirinkta pozicija ir Tarybos ginčijamame reglamente pasirinkta pozicija buvo pagrįstos būtent šiuo tariamu vėlavimu.
- 118 Tačiau akivaizdu, pirma, kad 2002 m. lapkričio 18 d. faksą, atsiųstą praėjus tik kelioms dienoms po galutinio termino atsakymui į klausimyną dėl dempingo pateikti, Komisija vis dėlto gavo iki patikrinimo vizito likus septynioms dienoms. Antra, šis faksas buvo atsakymas į 2002 m. lapkričio 15 d. Komisijos faksą, kuriuo ieškovei aiškiai nurodoma pranešti apie visas rengiant patikrinimo vizitą paaiškėjusias klaidas. Galiausiai akivaizdu, kad Komisija laiku atsižvelgė į 2002 m. lapkričio 18 d. faksą. Beje, tai darydama Komisija tik naudojosi šio sprendimo 67 punkte minėtoje teismų praktikoje pripažinta galimybe atsižvelgti į informaciją, pateiktą praėjus nustatytam terminui. Šiomis sąlygomis Komisija negalėjo pagrįstai teigti – o tai ji vis dėlto padarė 2003 m. rugpjūčio 25 d. fakse ir grįsdama atsisakymą iš naujo nagrinėti klausimą dėl šalutinių produktų, kad 2002 m. lapkričio 18 d. faksas buvo pateiktas per vėlai.
- 119 Antra, kalbant apie 2003 m. rugpjūčio 25 d. Komisijos fakse nurodytą prašymo išskaityti šalutinių produktų pardavimo vertę, kuris, Komisijos teigimu, buvo suformuluotas tik 2003 m. balandžio 22 d., t. y. priėmus laikinąjį reglamentą, pavėluotą padavimą, Pirmosios instancijos teismas mano, kad nors ieškovė galėjo pateikti išsamesnius atsakymus į klausimyną dėl dempingo, vis dėlto prašymas išskaityti šalutinių produktų sąnaudas buvo aiškiai išdėstytas 2002 m. lapkričio 18 d. fakse, kuriame, kaip nurodyta šio sprendimo 73 punkte, buvo prašoma parakrezolio gamybos sąnaudas už laikotarpį, kai buvo atliekamas tyrimas, nustatyti (*konfiden-*

cialu) CNY, o ne (*konfidencialu*) CNY, t. y. sumažinti (*konfidencialu*) CNY, ir tai, ieškovės manymu, atitinka šalutinių produktų gamybos sąnaudas už laikotarpį, per kurį buvo atliekamas tyrimas. Taigi Pirmosios instancijos teismas mano, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis Komisija ir Taryba negali kaltinti ieškovės, kad papildomą informaciją atsiuntė po to, kai jai tik laikinojo reglamento stadijoje buvo pranešta, kad Komisija nesuprato šio prašymo išskaityti. Iš to išplaukia, kad priėmus šį reglamentą ieškovė galėjo pateikti tokią informaciją, grindžiančią jos prašymą išskaityti šalutinių produktų sąnaudas, būtent savo 2003 m. balandžio 22 d. laiške, ir Komisija privalėjo iš naujo atlikti rūpestingą tyrimą, prireikus atlikdama papildomus patikrinimus. Konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis laikantis priešingos pozicijos priėmus laikinąjį reglamentą vykdoma antidempingo procedūra netektų prasmės ir poveikio.

- 120 Tarybos argumentą, kad tam tikri dokumentai – daugiausia 2003 m. liepos 23 ir 25 d. ieškovės pateikti apskaitos dokumentai – buvo pateikti tik kinų kalba reikia taip pat atmesti dėl šių priežasčių. Nepaisant klausimo, kas galimai turėjo išversti minėtus dokumentus, šis argumentas nepašalina fakto, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis Komisija, kaip tyrimą atliekanti valdžios institucija, atsižvelgusi į 2003 m. balandžio 22 d. ieškovės pateiktus paaiškinimus dėl laikinojo reglamento, turėjo nedelsdama iš naujo pradėti išsamų ir rūpestingą, šiame reglamente patvirtintos pozicijos dėl šalutinių produktų, svarstymą. Tuomet darant prielaidą, jog tokia pareiga privaloma ieškovei, Komisija galėjo reikalauti, kad ši prie pateiktų dokumentų pridėtų vertimą. Tačiau Komisija nesiėmė jokios iniciatyvos iš naujo atlikti tokį svarstymą. Ieškovė pati nusiuntė Komisijai dokumentus, kurių ši nereikalavo. Todėl Komisija ir Taryba, siekdamos pateisinti atsisakymą nagrinėti priėmus laikinąjį reglamentą ieškovės pateiktus dokumentus, Pirmosios instancijos teisme negali remtis vertimo nebuvimu, nes šio pagrindo Komisija, beje, nenurodė 2003 m. rugpjūčio 25 d. fakse.

121 Ketvirtasis Tarybos pateiktas argumentas susijęs su faktu, kad vietoje gautuose dokumentuose nurodyta, jog šalutinių produktų sąnaudos tiesiogiai paskirtos šiems šalutiniams produktams. Per patikrinimo vizitą Komisijai buvo pateikti keturi dokumentai, su kuriais gali būti susijęs šis argumentas. Pirma, tai yra ieškinio A19 priede esantis dokumentas „*Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd* gamybos sąnaudų apskaičiavimo lentelė“ (*Product cost calculation table of Shandong Reipu Bio-chemicals Ltd*) (toliau – A19 dokumentas), antra, ieškinio A20 priede esantis dokumentas „Gamybos sąnaudos – Tyrimo laikotarpis“ (*Cost of production IP*) (toliau – A20 dokumentas), trečia, ieškinio A21 priede esantis dokumentas „Baigtų produktų parakrezoliui registras“ (*Ledger of finished products for paracresol*) (toliau – A21 dokumentas) ir, ketvirta, ieškinio A22 priede esantis dokumentas „Atitinkamų produktų sąnaudų statistika per tyrimo laikotarpį“ (*Cost statistics of products concerned during the investigation period*) (toliau – A22 dokumentas). Visi šie dokumentai yra skaičių lentelės.

122 Kalbant apie A19 dokumentą reikia pripažinti, kad Komisijos dėl jo pateikta kritika, kurią Taryba pakartoja atsiliepime į ieškinį, visiškai nepaaiškina, kodėl Komisija nusprendė, kad šis dokumentas nurodo, jog šalutinių produktų sąnaudos buvo tiesiogiai paskirtos šiems šalutiniams produktams. Šiuo atžvilgiu buvo pastebėta, kad tuoj pat po šios kritikos atsiliepime į ieškinį Taryba pridūrė, kad „siekdami išsiaiškinti klausimą dėl šalutinių produktų ir nuspręsti, kokių veiksmų imtis, tyrimą atliekantys Komisijos pareigūnai ieškovės paklausė <...>, ar ji atitinkamas sąnaudas tiesiogiai paskyrė atsižvelgdama į pelną“. Tiksliai „atsižvelgusi į (ieškovės) atsakymą Komisija nusprendė, kad visos A19 dokumente nurodytos <...> sąnaudos susijusios

tik su atitinkamu produktu ir iš to padarė išvadą, kad nėra jokios priežasties nieko išskaityti iš sumų, kurios nurodytos kaip parakrezolio gamybos sąnaudos“.

123 Taigi paaiškėja, kad ne A19 dokumento turinys, bet tik Komisijos ieškovės atsakymo į šiuo atžvilgiu pateiktą klausimą supratimas lėmė Komisijos nuomonę, kad šalutinių produktų sąnaudos buvo tiesiogiai jiems paskirtos.

124 Dėl A20 ir A21 dokumentų iš Tarybos atsiliepimo į ieškinį aiškiai matyti, kad atsakymo į klausimą dėl šalutinių produktų tikslais Komisija jų neprašė ir nenagrinėjo.

125 Dėl A22 dokumento atsiliepime į ieškinį pati Taryba teigia, jog Komisija „priimdama sprendimą, kad su šalutiniais produktais susijusios sąnaudos jau buvo paskirtos šiems šalutiniams produktams, nesirėmė šiuo specialiai parengtu dokumentu“.

126 Bendriau kalbant ir kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 83 punkte, Tarybos atliktas patikrinimo vizito aprašymas parodo, kad kai tik Komisija pamanė, jog gavo iš ieškovės šalutinių produktų sąnaudų tiesioginio paskyrimo patvirtinimą, nustojo domėtis minėtais keturiais dokumentais.

- 127 Iš to, kas pirmiau nurodyta, matyti, kad Komisijos teiginys, pasakytas būtent per 2003 m. gegužės 19 d. posėdį, kuris buvo pakartotas ginčijamo reglamento dvyliktoje konstatuojamojoje dalyje, kad per patikrinimo vizitą pateikti dokumentai nurodė, jog šalutinių produktų sąnaudos neturėjo būti išskaitytos, neturi pagrindo.
- 128 Galiausiai iš Tarybos minėtų keturių argumentų nagrinėjimo matyti, kad Komisija, vėliau Taryba priėmus laikinąjį reglamentą klaidingai atsisakė iš naujo rimtai nagrinėti, ar šioje stadijoje pasirinktas požiūris į šalutinių produktų sąnaudas tinkamas, ir taip ginčijamo reglamento stadijoje įtvirtino per laikinojo reglamento stadiją padarytos akivaizdžios vertinimo klaidos ir rūpestingo tyrimo pareigos neįvykdymo pasekmes.
- 129 Pirmosios instancijos teismas nurodo, kad visiškai nesiekama teigti, kad Taryba šioje byloje turėjo atlikti ieškovės prašomą išskaitymą atsižvelgusi tik į jos pateiktą tiek prieš priimant, tiek priėmus ginčijamą reglamentą informaciją. Pirmosios instancijos teismas neturi numatyti, koks būtų buvęs sprendimas iš naujo atlikus tokį rūpestingą tyrimą. Be to, nesiekama tvirtinti, kad informacijos kokybė buvo nepriekaištinga ir ji galėjo būti priimta be patikrinimo, bet tik nuspręsti, kad konkrečiomis šios bylos aplinkybėmis ir atsižvelgiant į šią informaciją Komisija ir Taryba turėjo manyti, jog laikinojo reglamento stadijoje pozicija patvirtinta skubiai ir kad, atsižvelgiant į jų pareigą atlikti rūpestingą tyrimą bei siekiant pagrįstai apskaičiuoti normaliąją vertę, jos turi iš naujo kruopščiai išnagrinėti klausimą dėl šalutinių produktų.
- 130 Iš visų pirmiau nurodytų samprotavimų matyti, kad atsižvelgiant į konkrečias bylos aplinkybes tiek prieš priimant, tiek priėmus laikinąjį reglamentą, Komisija ir Taryba

neįvykdė šio sprendimo 64 punkte minėtoje Bendrijos teismų praktikoje primintų įsipareigojimų atsižvelgti į visas atitinkamas aplinkybes ir, kaip reikalaujama, rūpestingai įvertinti bylos aplinkybes, kad būtų galima manyti, jog sudaryta normalioji vertė buvo apskaičiuota pagrįstai.

- 131 Iš to aišku, kad reikia panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek jis susijęs su ieškove, ir Pirmosios instancijos teismui nereikia priimti sprendimo dėl antrojo ir trečiojo panaikinimo pagrindų bei patenkinti ieškovės prašymo, kuriuo siekiama, kad Komisija pateiktų šios institucijos žalos, kurią patyrė Bendrijos pramonė, vertinimą grindžiančius apskaičiavimus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 132 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi Taryba pralaimėjo bylą, ji turi padengti ieškovės išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.
- 133 Pagal šio reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios institucijos pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Be to, pagal 87 straipsnio 4 dalies trečiąją pastraipą Pirmosios instancijos teismas gali nurodyti kitiems įstojusiems į bylą asmenims, nenurodytiems šios nuostatos antroje pastraipoje, patiems padengti savo išlaidas. Taigi šioje byloje Tarybos pusėje įstojusios į bylą Komisija ir DKL padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2003 m. rugsėjo 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1656/2003, nustatantį besąlygišką antidempingo muitą ir besąlygiško laikino muito rinkimą parakrezolio, kurio kilmės šalis Kinijos Liaudies Respublika, importui tiek, kiek jis susijęs su ieškove.**
- 2. Priteisti iš Tarybos padengti savo ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Komisija ir *Degussa Knottingley Ltd* pačios padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Paskelbta 2006 m. liepos 13 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

E. Coulon

M. Vilaras